

N:o 194.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 29 maj 1908.
— — — — Andra Kammaren den 30 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående ändring i grunderna för upphörande af den i Göteborgs och Bohus län utgående landskyld.

(Särskilda utskottets n:o 1 utlåtande n:o 8.)

Till Konungen.

Genom en den 30 sistlidne mars dagtecknad proposition, n:o 201, har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att i grunderna för upphörande af den i Göteborgs och Bohus län utgående landskyld för sin del besluta den ändring, som i propositionen närmare angåves.

Riksdagen, som på sätt Eders Kungl. Maj:t behagade inhämta af Riksdagens denna dag till Eders Kungl. Maj:t aflåtna skrifvelse, n:o 193, i fråga om upphörande af det från viss jord i Skåne, Halland och Blekinge utgående landgille m. m. för sin del beslutit, att landgillena finge inlösas efter en räntefot af fem procent, har icke funnit annan erinran emot Eders Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag, än att Riksdagen, på de i nyssberörda skrifvelse anförla skäl, anser jämväl den räntefot, efter hvilken landskylden må aflösas, böra bestämmas till *fem* procent.

Riksdagen, som icke kunnat antaga Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag oförändradt, har alltså i grunderna för upphörande af

den i Göteborgs och Bohus län utgående landskyld för sin del beslutit den ändring,

att, där landskyld till kyrka eller prästerskap enligt jordeboken utgår af hemman eller lägenhet, ägaren eller innehavaren må friköpa sig från skyldigheten att utgöra denna landskyld mot erläggande af ett penningbelopp, som i årlig ränta efter fem procent afkastar en summa lika med landskylden, hvarvid, där densamma utgår in natura eller efter markegångspris, till grund för löseskillingen bör läggas mediet af de tio senast förflutna årens markegångspris, enligt litt. A i länets markegångstaxa;

att, sedan inlösen skett, anmälan därom skall af vederbörande kyrkoråd göras hos Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande för behörig anteckning i jordeboken; samt

att landskyld, som belöper på tiden innan löseskillingen erlagts, icke innefattas i aflösningen.

Stockholm den 30 maj 1908.

Med undersåtlig vördnad.